

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/266/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6617206965
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6617206965.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jaroslava Mikulaja a členov senátu JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobcu: R Collectors s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 50 094 297, zast. Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, proti žalovanému: U. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXX, C., o zaplatenie 5 620,31 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 8Csp/120/2017 - 73, zo dňa 02. augusta 2017, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým súd žalobu sčasti zaplatenia zmluvného úroku vo výške 11,90 % p. a. zo sumy 5 165,57 eur od 20.06.2017 do zaplatenia zamietol p o t v r d u j e .

II. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že: „Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 5 165,57 eur, úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 5 156,57 eur od 20.06.2017 do zaplatenia na účet žalobcu (uvedený vo výroku) do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobu žalobcu sčasti zaplatenia zmluvného úroku vo výške 11,90 % p. a. zo sumy 5 165,57 eur od 20.06.2017 do zaplatenia zamietol. Súd konanie sčasti úroku z istiny do 31.03.2017 vo výške 21,91 eur, sčasti úroku z omeškania vo výške 5,25 % p. a. zo sumy 5 620,31 eur (dlžná istina) od 02.04.2017 do 19.06.2017, sčasti zmluvného úroku vo výške 11,90 % p. a. zo sumy 5 620,31 eur (dlžná istina) od 02.04.2017 do 19.06.2017, sčasti dlžnej istiny vo výške 454,74 eur zastavil. Žalobcovi priznáva náhradu trov konania v plnom rozsahu.“

2. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalobcom uplatnený nárok vyplýva zo zmluvy o úvere Pôžička na bývanie č. 6851098788 uzavretej medzi pôvodným žalobcom Poštová banka, a.s., ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom dňa 01.12.2011. Uznesením zo dňa 31.07.2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.08.2017, súd pripustil zmenu na strane žalobcu, aby na miesto pôvodného žalobcu Poštová banka, a.s., IČO 31 340 890, vstúpila spoločnosť R Collectors s.r.o., IČO 50 094 297. Pôvodný žalobca so žalovaným sa dohodli na poskytnutí úveru 8 500 eur. Úver bol žalovaný povinný splácať mesačne v 120-tich splátkach vo výške po 134,80 eur, splatných vždy k 20-temu dňu v mesiaci. Prvá splátka bola splatná dňa 20.01.2012 a posledná dňa 20.12.2021 (konečná splatnosť úveru). Výška úroku bola dohodnutá na 11,9 % p. a..

3. Z dôvodu neplnenia podmienok zmluvy žalovaným vyzval veriteľ (pôvodný žalobca) dlžníka (žalovaného) listom zo dňa 07.08.2014 na splatenie celého úveru, úver k 07.08.2014 predčasne

zosplatnil - podľa § 565 Občianskeho zákonníka v spojení so Všeobecnými obchodnými podmienkami žalobcu (VOP).

4. Podanou žalobou sa žalobca domáhal zaplattenia istiny úveru vo výške 5 165,57 eur, úrokov vo výške 21,91 eur vypočítaných z istiny do 31.03.2017, ďalej sa domáhal zaplattenia zmluvných úrokov vo výške 11,9 % p. a. zo sumy 5 620,31 eur od 01.04.2017 do zaplattenia a úroku z omeškania vo výške 5,25 % ročne z nezaplattenej istiny 5 620,31 eur počnúc od 01.04.2017 do zaplattenia, tiež žiadal nahradiť súdny poplatok za podanie žaloby.

5. Dňa 19.06.2017 zobral žalobca čiastočne žalobcu späť vzhľadom na platby vykonané žalovaným po podaní žaloby (úhrada dňa 18.04.2017 vo výške 406,64 eur a úhrada dňa 19.05.2017 vo výške 276,00 eur), ktoré započítal na úrok z istiny do 31.03.2017 vo výške 21,91 eur, na úrok z omeškania vo výške 5,25 % p. a. zo sumy 5 620,31 eur od 02.04.2017 do 19.06.2017, na zmluvný úrok vo výške 11,90 % p. a. zo sumy 5 620,31 eur od 02.04.2017 do 19.06.2017, na dlžnú istinu vo výške 454,74 eur. V uvedenej časti okresný súd konanie zastavil (výrok III. odvolaním napadnutého rozsudku).

6. Súd ďalej konal (po čiastočnom zastavení konania) o žalobcom uplatnenom nároku na zaplattenie: dlžnej istiny vo výške 5 165,57 eur, úroku vo výške 11,90 % p. a. zo sumy 5 165,57 eur od 20.06.2017 do zaplattenia, úroku z omeškania vo výške 5,25 % p. a. zo sumy 5 165,57 eur od 20.06.2017 do zaplattenia, a o nároku na trovy konania žalobcu spočívajúce v zaplattenom súdnom poplatku.

7. Z predloženej dokumentácie (najmä zmluvy o úvere, VOP, výzvy na predčasné splatenie úveru, prehľadu splácania) mal súd za preukázané, že žaloba je dôvodná a žalobca má nárok na zaplattenie dlžnej istiny vo výške 5 165,57 eur. Dôvodný je aj nárok, pokiaľ sa žalobca domáhal zaplattenia zákonného úroku z omeškania 5,25 % p. a. zo sumy nesplattenej istiny od 20.06.2017 do zaplattenia (do 19.06.2017 žalovaný tento úrok zaplatil v priebehu konania).

8. Súd však žalobu zamietol v časti, v ktorej sa žalobca domáhal zaplattenia zmluvného úroku vo výške 11,9 % ročne zo sumy 5 165,57 eur od 20.06.2017 do zaplattenia, teda od zosplattnenia úveru do jeho úplného zaplattenia. Po vyhlásení celého úveru za splatný dňa 07.08.2014 sa istina úveru ďalej zmluvne neúročí a žalobcovi prislúchajú od tejto doby iba úroky z omeškania. Uvedený záver vyplýva z podstaty zmluvného úroku, ktorý je odplatom za používanie finančných prostriedkov, ktoré sa poskytujú dlžníkovi do doby splatnosti, po vyhlásení splatnosti požaduje peňažné prostriedky vrátiť v poskytnutej výške, teda nie je oprávnený požadovať už zmluvne dohodnuté úroky, ale len úroky z omeškania (napr. rozsudok KS Prešov sp. zn. 3Co/85/2013, rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Obo/143/98).

9. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP, žalobca mal vo veci úspech, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov v plnom rozsahu. Pre pomerné rozdelenie trov konania je rozhodujúci pomer úspechu a neúspechu v uplatnenej istine bez príslušenstva, ak príslušenstvo žalobca nevyčíslil v žalobe (uznesenie NS SR sp. zn. 6Obo/243/2007 z 27.11.2008).

10. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca voči zamietavému výroku II., ktorým súd žalobu zamietol do nároku na úrok po zosplattnení úveru. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v tejto časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alebo aby rozsudok zmenil a žalobe v tejto časti vyhovel a aby žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania, vrátane trov odvolacieho konania.

11. Namietal, že súd nesprávne právne posúdil vec, keď rozsudkom nepriznal žalobcovi nárok na úrok (zmluvný) po zosplattnení úveru s odôvodnením, že tento žalobcovi nepatrí. Súdnemal dôvod odchyliť sa od ustanovení Obchodného zákonníka § 497, § 503 ods. 3, v ich zmysle povinnosť dlžníka platiť úrok trvá až do doby vrátenia úveru a vzhľadom na dispozitívnosť ustanovenia si strany môžu vznik a zánik povinnosti platiť úroky, t.j. dobu, počas ktorej má dlžník platiť úroky, v zmluve o úvere dojednať odchylné. Obchodný zákonník priznáva veriteľovi právo na dohodnutý úrok od poskytnutia peňažných prostriedkov, pričom stanovuje len moment vzniku tohto nároku, moment jeho zániku nestanovuje. Podľa bodu 9.2 (i) Obchodných podmienok môže v prípade omeškania dlžníka banka požadovať splatenie celej istiny úveru vrátane príslušenstva, čím sa celý úver stane predčasne splatným, v takom prípade banka je oprávnená úročiť nesplattenu pohľadávku banky, a to až do jej úplného splattnenia zmluvnou úrokovou sadzbou a sadzbou úroku z omeškania. Uvedené ustanovenie však neupravuje, že úrok z omeškania

vylučuje zmluvný úrok veriteľa alebo, že omeškaním dlžníka zaniká právo veriteľa na zmluvný úrok. Podobne nevyplýva záver súdu ani z ust. § 565 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Teda zosplatnenie úveru je právom veriteľa jednostranne zmeniť termín splatnosti úveru z dôvodu porušenia povinnosti dlžníkom. Pokiaľ platí, že dlžník je povinný platiť zmluvný úrok vo vzťahu k jednotlivej splátke až do času riadneho splatenia, nie je dôvodný taký výklad, že v prípade zmeny splatnosti jednotlivej splátky (zosplatnenia úveru), povinnosť platiť zmluvný úrok až do času riadnej úhrady dlžnej sumy zanikla. Takýto výklad by bol absurdný, keďže privodením stavu predčasného zosplatnenia úveru z dôvodu porušenia povinnosti dlžníka, by sa postavenie dlžníka zvýhodnilo, v porovnaní s jeho postavením v prípade, ak by povinnosť neporušil. Dlžník by sa vyhol plateniu zmluvných úrokov v sadzbe určenej trhovými mechanizmami. Nepoctivý dlžník by tak bol viazaný iba na platenie výhodnejších úrokov z omeškania v právnych predpisoch regulovanej výške úrokovej sadzby a súd by zároveň takejto nepoctivosti poskytoval ochranu. Ani sankčný úrok nie je kompenzáciou veriteľa za poskytnutie úveru. Zmluvný úrok je totiž odplatom (cenou) za poskytnutie finančných prostriedkov a tvorí tak ekonomickú podstatu poskytovania finančných prostriedkov ako podnikateľskej činnosti veriteľa. Žalobca poukazuje na prístup NS ČR, ktoré nárok na zmluvný úrok po zosplatnení úveru veriteľom priznáva (napr. rozhodnutia NS ČR sp. zn. 32Cdo/3830/2014, sp. zn. 31Cdo 2851/1999, sp. zn. 32Cdo 2782/1999). Žalobca má zato, že súd postupoval v rozsahu nad rámec zákona, nakoľko vyvodzoval vlastné závery opierajúc sa len o všeobecne nezáväzné rozhodnutie iného súdu, pričom jeho správnosť, či zákonnosť v tomto prípade nebola skúmaná. Záväzok zanikne až jeho splnením resp. iným spôsobom zániku, preto pokiaľ hlavný záväzok nezanikol, nezaniklo ani zmluvné úročenie a žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi aj zmluvný úrok z dlžnej sumy.

12. Žalovaný navrhol rozsudok okresného súdu v napadnutej časti potvrdiť. Stotožňuje sa so závermi okresného súdu.

13. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu v napadnutom zamietavom výroku (II.) podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil. Odvolací súd potvrdil aj závislý výrok o trovách konania (IV.).

14. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

15. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu zodpovedá náležite zistenému skutkovému stavu, rozhodnutie je odôvodnené v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a rozsudok okresného súdu v napadnutej časti potvrdil z tých istých dôvodov, ktoré uviedol v odôvodnení rozhodnutia okresný súd, preto odvolací súd svoje rozhodnutie bližšie neodôvodňoval v súlade s ods. 2 ust. § 387 CSP.

16. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že dňa 01.12.2011 bola medzi veriteľom - právnym predchodcom žalobcu Poštová banka a.s. IČO: 31 340 890 a žalovaným uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere (s prihladením na povahu účastníkov zmluvy, obsah zmluvy a vopred pripravený obsah zmluvy na predtlačnom formulári) podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Na úverový vzťah medzi veriteľom a dlžníkom je potrebné aplikovať ustanovenia spotrebiteľského práva, ustanovenia Občianskeho zákonníka, hoci bola uzatvorená podľa ust. 497 Obchodného zákonníka. Vo vzťahu k potrebe aplikácie ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v čase rozhodovania (k 02.08.2017) okresnému súdu iné posudzovanie danej veci platný právny stav ani neumožňoval. Novela ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka vykonaná zákonom č. 102/2014 Z. z. o ochrane spotrebiteľa stanovila jednoznačne, že „na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva“.

17. Vychádzajúc z prednosti Občianskeho zákonníka pred Obchodným zákonníkom, ktorá vyplýva z už spomínanej poslednej vety ods. 2 § 52 Občianskeho zákonníka, treba vyvodiť, že v prípade, ak je zmluva o úvere zároveň zmluvou spotrebiteľskou podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, povinnosť platiť úroky za poskytnutie peňažných prostriedkov aj po splatnosti pohľadávky až do vrátenia poskytnutých prostriedkov zo zákona (Občianskeho zákonníka) nevyplýva. Zároveň je však potrebné konštatovať, že zo žiadneho ustanovenia Občianskeho zákonníka nevyplýva skutočnosť, že by sa veriteľ s dlžníkom na takomto úročení aj po splatnosti nemohli dohodnúť.

18. V danom prípade niet pochýb o výsledku, že došlo platne k predčasnej splatnosti úveru k 07.08.2014, k splatnosti celého dlhu, teda k výsledku, k akému dospel okresný súd. Žalobca (Poštová banka a.s.) listom zo dňa 04.07.2011 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru s poukazom na ust. § 565 Občianskeho zákonníka. (Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.06.2017 predmetnú pohľadávku od spoločnosti Poštová banka, a.s., nadobudla spoločnosť R Collectors s.r.o., IČO: 50 094 287). Okresný súd správne uzavrel, že ide o situáciu, kedy dohodnuté - zmluvné „úroky“ z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti úveru (jeho splátok) a od splatnosti je dlžník v omeškaní a je povinný platiť úroky z omeškania. Odvolací súd zastáva rovnaký názor ako okresný súd, podľa ktorého v prípade omeškania dlžníka s plnením peňažného dlhu a po následnom zosplatnení má dlžník povinnosť platiť úroky z úveru iba do zosplatnenia úveru, teda veriteľ nemá oprávnenie voči dlžníkovi na zmluvné úroky až do faktického zaplatenia. Ust. § 565 Občianskeho zákonníka, ktoré veriteľovi umožňuje pohľadávku plnenú v splátkach zosplatiť, ak to bolo dohodnuté, toto ustanovenie nepojednáva o žiadnych ďalších nárokoch veriteľa voči dlžníkovi, teda aj v tomto prípade prichádza do úvahy aplikácia ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a nárok veriteľa na úroky z omeškania. Z dikcie zákonného ustanovenia § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka nevyplýva, že by bol veriteľ oprávnený po zosplatnení celého dlhu (istiny, poplatkov a úrokov) požadovať okrem zákonom prípustných sankčných prostriedkov z omeškania dlžníka aj úroky z dlžnej sumy.

19. Aj keď zákon neobsahuje zákaz z hľadiska dojednania doby, za ktorú boli pri úvere dohodnuté úroky (dojednanie takýchto úrokov aj po splatnosti pohľadávky), ak existuje zmluvná dohoda, podľa ktorej má spotrebiteľ popri úrokoch z omeškania prípadne ďalších sankciách platiť po splatnosti pohľadávky aj úroky za poskytnutie úveru až do splatenia úveru (do vrátenia poskytnutých prostriedkov), takéto dojednanie v spotrebiteľskom vzťahu podlieha ex offo prieskumnej činnosti súdu z hľadiska ochrany spotrebiteľa (ust. § 298 CSP), kedy nemožno dôjsť k inému než takému výsledku, že takáto dohoda je na škodu spotrebiteľa, resp. je takáto dohoda na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona a podľa ust. § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka ide o neprijateľnú a neplatnú zmluvnú podmienku.

20. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o uplatnenom nároku starostlivo a náležite posudzoval charakter zmluvy (že ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere), či zmluva obsahuje zákonom predpísané podstatné náležitosti a či nespôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán a neprijateľné zmluvné podmienky, teda zmluvu podrobil prieskumu v rámci ochrany spotrebiteľa.

21. Prijaté rozhodnutie okresného súdu neodporuje platnej zákonnej úprave, že úver je odplátnym právnym úkonom (že odplatu (cenu) predstavujú spravidla úroky a že zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky - § 497 Obchodného zákonníka). A že úroky z omeškania sú odlišný inštitút oproti odplátnym úrokom (bežným úrokom) a úroky z omeškania majú sankčnú povahu, pričom v občianskoprávných veciach je stanovený strop výšky úrokov z omeškania, ktoré je dlžník povinný platiť (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády č. 87/1995 Z. z.).

22. Rozhodnutie súdu prvej inštancie vo veci samej zostalo nezmenené, potom odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj závislý výrok o trovách konania na súde prvej inštancie.

23. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalovaný, preto žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (100 %). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

24. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).